

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 439

гр. Ловеч , 07.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ в закрито заседание на седми юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Членове: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА
                  ПОЛЯ ДАНКОВА
                  ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно
гражданско дело № 20214300500275 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.413,ал.2 от ТЗ.

Постъпила е частна жалба от „Агенция за събиране на вземания”ЕАД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр.*****,представявано от Д. Б. Б.-изп.директор,чрез юрисконсулт ИВ. Н. Н., срещу Разпореждане №345/15.03.2021г. на РС-Тетевен, постановено по ч.гр.д.№164/2021г. Обжалва разпореждането,с което съдът е отхвърлил изцяло заявлението за издаване на заповед за изпълнение срещу Т. П. Г.. Излага,че съгласно чл.410,ал.3 от ГПК *„когато вземането произтича от договор,сключен с потребител,следва да се приложи договорът,ако е в писмена форма,заедно с всички негови приложения и изменения,както и приложимите Общи условия,ако има такива.“*. Разпоредбата е въведена с оглед охрана на правата на потребителите,с цел да може съдът да извърши проверка за наличие на неравноправни клаузи. Твърди,че изброяването на документите в нормата е лимитивно и не предвижда допълнение в подкрепа на изложени в заявлението твърдения.Твърди,че със заявлението са приложени всички изисквани документи и то отговаря на изискванията на чл.410,ал.3 от ГПК. Възражава,че изискване да се представя и договорът за цесия може да се поставя само в исковото,а не и в производството по чл.410 от ГПК и се обосновава с спецификата на производството,като едностранно и с цел да се провери спорно ли е вземането. Оспорването на твърденията от заявлението е предмет на исковото производство и там вече може да се поставя изискване за представяне на договора за цесия и доказване на легитимацията на цесионера. Позицията се на съдебна практика по въпроса за действието на цесията по отношение на длъжника и влиянието на уведомяването върху действителността на извършеното прехвърляне на вземането.

Сочи, че правилото на чл.99,ал.4 от ЗЗД поставя като условие за противопоставимост на цесията на длъжника и на трети лица,да бъде извършено уведомяването. Неизпълнението на

това изискване, обаче, не влияе върху валидността на цесията.

По изложените съображения моли да се отмени изцяло обжалваното разпореждане, като неправилно и се произнесе по съществуващото на въпроса.

По допустимостта.

Жалбоподателят е уведомен за атакуваното разпореждане на 25.03.2021г., а жалбата е подадена на 31.03.2021г.-т.е. спазен е предвиденият срок. Подадена е от легитимирано да обжалва лице, срещу обжалваем акт, при които предпоставки, съдът приема, че жалбата е допустима и следва да се разгледа по същество.

По същество.

Съобразявайки представените по ч.гр.д.№ 164/2021г.по описа на РС-Тетевен писмени доказателства и становището на жалбоподателя, съдът намира, че жалбата е неоснователна.

На 10.12.2020г. пред РС-София е подадено заявление, по което е образувано ч.гр.д. №62032/2020г. по описа на съда. Заявителят „Агенция за събиране на вземания“ЕАД е предявила вземане срещу Т. П. Г. с ЕГН *****, с адрес гр.София, кв. „Обеля“, бл.215, вх. „А“, ет.4, ап.12, в размер на - главница от 1165.78лв., представляваща задължение по Договор за кредит за покупка на стоки и услуги с № CARD-16795581 от 15.02.2019г., договорна лихва в размер на 18.22лв., за периода от 15.02.2019г. до 07.10.2019г., лихва за забава в размер на 86.24лв., за периода от 15.02.2019г. до подаване на заявлението в съда(10.12.2020г.), законна лихва върху главницата от подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата и направените разноси-за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение.

Обяснено е, че вземането е придобито по силата на цесия от 19.08.2019г., с която „Париба Пърсънъл Файненс“ЕАД е прехвърлило вземането на „Агенция за събиране на вземания“ЕАД. С уведомително писмо с изх.№УПЦ-П-БНП/ CARD-16795581 от 16.10.2019г. е изпратено известие за доставяне и получено от длъжника. Твърди, че по договора за кредит Банката е предоставила на кредитополучателя кредитна карта „Mastercard“. Кредитополучателят се е възползвал от предоставения й револвиращ кредит, като на 15.02.2019г. чрез услугата „Покупка и изплащане в мрежата от търговски партньор на кредитора“, е усвоила част от отпуснатия й кредитен лимит. За периода 15.02.2019г.- 07.10.2019г. е усвоила от кредитната карта общо сумата 1165.78лв.

Съгласно договора за кредит за ползването на кредита кредитополучателят дължи лихва върху усвоения размер от 35%-годишна база за времето на ползването. Картодържателят заплаща също и такси, съгласно Тарифата, като кредиторът може да преразглежда размера на лихвите и таксите всеки месец и от влизането им в сила уведомява картодържателя.

Лихвата се начислява върху сумата, формирана от всички стойности в месечното извлечение. В случая е начислена лихва в размер на 18.22лв., за периода от 15.02.2019г. до 07.10.2019г. Предвидено е и обезщетение за забава в случаите на неплащане на една или повече месечни вноски, в размер на действащата законна лихва за периода на забавата. Тук е начислена сумата 86.24лв. за периода от 08.10.2019г. до подаване на заявлението.

Към заявлението са приложени доказателства за пълномощията, Договор за кредит за

покупка на стоки и услуги с № CARD-16795581 от 15.02.2019г., Фактура I0900140177/26.02.2019г. за закупена стока на стойност 679лв.

След извършена справка за постоянен и настоящ адрес, с Разпореждане от 11.01.2021г. РС-София е изпратил делото по подсъдност на РС-Тетевен, с оглед данните за постоянен адрес на длъжника в този съдебен район.-гр.Тетевен.

С Разпореждане №280/01.03.2021г., по образуваното ч.гр.д.№164/2021г. РС-Тетевен е дал указания по реда на чл.411,ал.2,т.1 от ГПК към заявителя за допълване на обстоятелствената част на заявлението, като посочи кога, от кого и по какъв начин е уведомен длъжникът за прехвърляне на вземането.

Заявителят е представил отговор, в който е изложил, че длъжникът е уведомен на 20.10.2019г., когато е получил съобщението. Изразил е позиция за липса на законово изискване към заявлението по чл.410 от ГПК да трябва да се прилага договорът за цесия. Обосновал се е с характеристиката на заповедното производство като едностранно, целящо да провери спорно ли е вземането. Развил е, че е достатъчно заявителят за твърди, че вземането съществува, а доказването е предмет на исковото производство. Уточнил е размера и периода на лихвите.

С атакуваното Разпореждане № 345/15.03.2021г. РС- Тетевен е отхвърлил заявлението като нередовно. Изложил е, че въпреки указанията заявителят не е навел твърдения кой, как и кога е уведомил длъжника за прехвърляне на вземането.

Въззивният състав, като се запозна с писмените доказателства и становището на жалбоподателя, намира жалбата за неоснователна.

При произнасянето си съдът съобразява, че по отношение критериите за редовност на заявлението разпоредбата на чл.410,ал.2 от ГПК изрично препраща към тази на чл.127,ал.1 и ал.3 от ГПК. С оглед спецификите на едностранното и формално заповедно производство, редовното заявление следва да представя конкретно и ясно изложение на индивидуализиращите вземането елементи- основание, от какво произтича, фактическите обстоятелства по възникването, съществуването и изискуемостта му. При твърдения за наличие на качеството „кредитор” заявителят следва да се позове и да посочи обстоятелствата, но които основава тази си легитимация. При твърдението, че е цесионер, за да се установи в това си качество, съотв., че има изискуемо и ликвидно вземане срещу този длъжник, е нужно да обоснове изпълнени ли са изискванията за ангажирането му по реда на чл.99,ал.3 от ЗЗД. Съгласно чл.411,ал.2,т.2 от ГПК заповедният съд следва служебно да извърши проверка дали искането не противоречи на закона и добрите нрави.

Съставът намира, че в случая в заявлението са изпълнени изискванията за индивидуализиране на претенцията по отношение на главницата и търсените лихви. Посочено е основанието на вземането, срока на договора, падежът и първата просрочена вноска, ясно е от какво са формирани претенциите за главница и лихви.

Въпреки това заявлението е останало нередовно, тъй като не е изпълнено указанието на чл.410,ал.3 от ГПК. Нормата въвежда специфично изискване в случаите, когато вземането произтича от договор с потребител- да се представи договорът, заедно с всички приложения и относимите общи условия, ако има такива.

Тук,въпреки дадената възможност заявителят не представя договора за цесия. По естеството си този документ обосновава легитимацията на заявителя като титуляр на вземането и затова попада в набора от документи-приложения към договора с потребителя. Въпросът за установяване на титуляра на вземането е част от индивидуализацията на вземането,съответно основанието на претенцията, Липсата на този документ е нередовност съгласно изричната норма на чл.410,ал.3 от ГПК.

Въпреки дадените указания тази нередовност не е отстранена,поради което въззивният състав напълно споделя становището на първоинстанционния за отхвърлянето му, като нередовно.

По изложените съображения ОС-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 345/15.03.2021г., пост. по ч.гр.д.№ 164/2021г. по описа на РС–Тетевен,като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

3. _____